

Romani

¹ Pavel, rob al lui Isus Cristos, chemat să fie apostol, pus deoparte pentru evanghelia lui Dumnezeu,

² (Pe care a promis-o dinainte prin profeții săi în sfintele scripturi),

³ Despre Fiul său Isus Cristos, Domnul nostru, care a fost născut conform cărnii din sămânța lui David;

⁴ Și făcut cunoscut *ca* Fiu al lui Dumnezeu cu putere, conform duhului sfințeniei, prin învierea dintre morți;

⁵ Prin el noi am primit har și apostolie, pentru ascultare față de credință printre toate națiunile, pentru numele lui;

⁶ Printre care sunteți și voi cei chemați ai lui Isus Cristos;

⁷ Tuturor celor din Roma, preaiubiți ai lui Dumnezeu, chemați sfinți: Har vouă și pace de la Dumnezeu Tatăl nostru și Domnul Isus Cristos.

⁸ Întâi, mulțumesc Dumnezeului meu prin Isus Cristos pentru voi toți, deoarece credința voastră este vestită în toată lumea.

⁹ Fiindcă martor îmi este Dumnezeu, căruia îi servesc cu duhul meu în evanghelia Fiului său, cum neîncetat vă amintesc întotdeauna în rugăciunile mele,

¹⁰ Cerând, dacă ar fi posibil acum în sfârșit să vin la voi, să am o călătorie bună prin voia lui Dumnezeu.

11 Fiindcă tânjesc să vă văd, ca să vă împart vreun dar spiritual, ca voi să fiți întăriți;

12 Și aceasta este ca să fiu mângâiat împreună cu voi prin credința împărtășită deopotrivă de voi și de mine.

13 Dar nu voiesc să nu știți, fraților, că deseori am plănuit să vin la voi, (dar am fost împiedicat până acum), ca să am vreun rod și printre voi, așa ca printre celelalte neamuri.

14 Sunt dator deopotrivă grecilor și barbarilor; deopotrivă înțelepților și neînțelepților.

15 Astfel, atât cât depinde de mine, sunt gata să vă predic evanghelia și vouă, celor din Roma.

16 Fiindcă nu îmi este rușine de evanghelia lui Cristos; fiindcă ea este puterea lui Dumnezeu pentru salvarea fiecăruia care crede; întâi a iudeului și de asemenea a grecului.

17 Fiindcă în ea este revelată dreptatea lui Dumnezeu din credință spre credință; așa cum este scris: Cel drept va trăi prin credință.

18 Fiindcă furia lui Dumnezeu este revelată din cer împotriva a toată neevlavia și nedreptatea oamenilor care țin adevărul în nedreptate.

19 Pentru că ceea ce se poate cunoaște despre Dumnezeu este arătat în ei; fiindcă Dumnezeu le-a arătat.

20 Fiindcă lucrurile invizibile ale lui de la creația lumii sunt văzute clar, fiind înțelese prin lucrurile făcute, deopotrivă puterea lui eternă și Dumnezeirea; așa că ei sunt fără scuză;

21 Întrucât, cunoscându-l pe Dumnezeu, nu l-au glorificat ca Dumnezeu, nici nu au fost mulțumitori; ci au devenit deșerti în închipuirile

lor și inima lor fără înțelegere a fost întunecată.

²² Susținând că sunt înțelepți, au ajuns nebuni,

²³ Și au schimbat gloria Dumnezeului neputrezitor într-o icoană făcută asemenea omului putrezitor și a păsărilor și a fiarelor cu patru picioare și târâtoarelor.

²⁴ De aceea Dumnezeu i-a și predat necurăției prin poftele inimilor lor, ca să își dezonozeze trupurile între ei înșiși;

²⁵ Care au schimbat adevărul lui Dumnezeu într-o minciună și s-au închinat și au servit creaturii mai mult decât Creatorului, care este binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

²⁶ Din această cauză Dumnezeu i-a predat poftelor dezonorante; fiindcă și femeile lor au schimbat folosirea firească într-aceea care este împotriva firii;

²⁷ Și tot astfel și bărbații, părăsind folosirea firească a femeii, s-au aprins în pofta lor unii pentru alții; bărbați cu bărbați înfăptuind ce este necuviincios și primind în ei înșiși răsplata convenită pentru rătăcirea lor.

²⁸ Și tot așa cum nu au căutat să îl păstreze pe Dumnezeu în cunoașterea lor, Dumnezeu i-a predat unei minți desfrânate, să facă acele lucruri care nu sunt convenite;

²⁹ Fiind umpluți de toată nedreptatea, curvia, răutatea, lăcomia, răzbunarea; plini de invidie,ucidere, ceartă, înșelăciune, purtări rele, șoptitori,

³⁰ Defăimători, urători de Dumnezeu, insultători, mândri, lăudăroși, născocitori de lucruri rele, neascultători de părinți,

³¹ Fără înțelegere, călcători de legământ, fără afec-

tivitate naturală, neînduplecați, nemiloși;

³² Care, știind judecata lui Dumnezeu că toți cei ce fac astfel de lucruri sunt demni de moarte, nu numai că le fac dar și au plăcere în cei ce le practică.

2

¹ De aceea, omule, ești de nescuzat, oricine ai fi care judeci; fiindcă în ceea ce judeci pe altul, te condamni pe tine însuși; fiindcă tu care judeci, practici aceleași lucruri.

² Dar suntem siguri că judecata lui Dumnezeu este conform adevărului împotriva celor ce practică astfel de lucruri.

³ Și gândești aceasta, omule, care judeci pe cei ce practică astfel de lucruri și pe care le faci și tu, că vei scăpa de judecata lui Dumnezeu?

⁴ Sau disprețuiești bogățiile bunătății lui și a îngăduinței și a îndelungii răbdări, neștiind că bunătatea lui Dumnezeu te conduce la pocăință?

⁵ Dar după împietrirea ta și inima nepocăită, îți strângi furie pentru ziua furiei și a revelației dreptei judecăți a lui Dumnezeu;

⁶ Care va întoarce fiecărui om conform faptelor lui;

⁷ Celor care prin răbdare stăruitoare în facerea binelui caută glorie și onoare și nemurire, viață eternă;

⁸ Dar celor certăreți și care nu ascultă de adevăr, ci ascultă de nedreptate, indignare și furie,

⁹ Necaz și chin peste fiecare suflet de om care lucrează răul, întâi al iudeului și de asemenea al neamului.

¹⁰ Dar glorie, onoare și pace fiecăruia care lucrează binele, întâi iudeului și de asemenea neamului.

¹¹ Deoarece la Dumnezeu nu este părtinire.

¹² Căci atâți câți au păcătuit fără lege, vor și pieri fără lege; și atâți câți au păcătuit în lege, vor fi judecați prin lege;

¹³ (Fiindcă nu ascultătorii legii sunt drepti înaintea lui Dumnezeu, ci înfăptuitorii legii vor fi declarați drepti.

¹⁴ De aceea când neamurile, care nu au legea, fac prin natură lucrurile cuprinse în lege, aceștia, neavând legea, își sunt lor înșiși lege;

¹⁵ Aceștia arată lucrarea legii scrisă în inimile lor, conștiința lor de asemenea aducând mărturie și gândurile lor, în același timp acuzându-se sau scuzându-se unele pe altele),

¹⁶ În ziua când Dumnezeu va judeca tainele oamenilor prin Isus Cristos, conform evangheliei mele.

¹⁷ Iată, tu, te numești iudeu și te bazezi pe lege și te fălești cu Dumnezeu,

¹⁸ Și îi știi voia și deosebești lucruri nespuse mai bune, fiind învățat din lege;

¹⁹ Și ești sigur că tu însuți ești călăuză orbilor, lumină celor ce sunt în întuneric,

²⁰ Îndrumător al celor fără minte, învățător al pruncilor, având forma cunoașterii și a adevărului în lege.

²¹ Tu dar, care înveți pe altul, pe tine însuți nu te înveți? Tu care predici: Să nu furi; furi?

²² Tu care spui: Să nu comiți adulter; comiți adulter? Tu care detești idolii, comiți sacrilegiu?

²³ Tu care te făleşti cu legea, îl dezonozezi pe Dumnezeu prin încălcarea legii?

²⁴ Fiindcă prin voi este blasfemiata numele lui Dumnezeu între neamuri, așa cum este scris.

²⁵ Fiindcă circumcizia, într-adevăr, este de folos, dacă împlinești legea; dar dacă ești călcător de lege, circumcizia ta a devenit necircumcizie.

²⁶ De aceea dacă necircumcizia ține dreptatea legii, necircumcizia lui nu i se va socoti pentru circumcizie?

²⁷ Și necircumcizia care este prin natură, dacă împlinește legea, nu te va judeca pe tine, care prin litera legii și prin circumcizie calci legea?

²⁸ Fiindcă iudeu nu este cel în afară; nici circumcizie cea pe dinafară, în carne;

²⁹ Ci iudeu este cel în lăuntru; și circumcizie este aceea a inimii, în duhul, nu în literă; a cărui laudă nu este de la oameni, ci de la Dumnezeu.

3

¹ Ce avantaj are atunci iudeul, sau care este folosul circumciziei?

² Este mare oricum; mai întâi de toate, fiindcă într-adevăr, lor le-au fost încredințate oracolele lui Dumnezeu.

³ Și ce dacă unii nu au crezut? Necredința lor va face credința lui Dumnezeu fără efect?

⁴ Nicidecum! Ci Dumnezeu să fie adevărat și fiecare om mincinos; așa cum este scris: Ca să poți fi declarat drept în cuvintele tale și să învingi când ești judecat.

⁵ Dar dacă nedreptatea noastră arată dreptatea lui Dumnezeu, ce vom spune? Este nedrept Dumnezeu care se răzbună? (Vorbesc ca un om).

⁶ Nicidecum; fiindcă atunci cum va judeca Dumnezeu lumea?

⁷ Căci dacă prin minciuna mea adevărul lui Dumnezeu a abundat mai mult pentru gloria lui, de ce totuși sunt de asemenea judecat eu ca păcătos?

⁸ Și nu, (așa cum suntem defăimați și așa cum afirmă unii că spunem noi): Să facem cele rele, ca să vină cele bune? A căror damnare este dreaptă.

⁹ Ce atunci? Suntem mai buni decât ei? Nu, nicidecum; fiindcă noi am dovedit înainte, deopotrivă pe iudei și pe greci, că toți sunt sub păcat,

¹⁰ Așa cum este scris: Nu este niciunul drept, niciunul măcar.

¹¹ Nu este niciunul care înțelege, nu este niciunul care îl caută pe Dumnezeu.

¹² Toți s-au abătut, toți împreună au devenit inutili; nu este niciunul care să facă binele, nu, niciunul măcar.

¹³ Gâtlejul lor este un mormânt deschis; cu limbile lor înșelau; venin de aspidă este sub buzele lor;

¹⁴ A căror gură este plină de blestem și amărăciune;

¹⁵ Picioarele lor sunt iuți să verse sânge;

¹⁶ Distrugere și nenorocire sunt în căile lor;

¹⁷ Și nu au cunoscut calea păcii;

¹⁸ Nu este teamă de Dumnezeu înaintea ochilor lor.

¹⁹ Știm însă că oricâte spune legea, le spune celor sub lege; ca fiecare gură să fie astupată și toată lumea să devină vinovată înaintea lui Dumnezeu.

²⁰ De aceea prin faptele legii nicio faptură nu va fi declarată dreaptă înaintea lui; fiindcă prin lege este cunoștința păcatului.

21 Dar acum dreptatea lui Dumnezeu, fără lege, este arătată, fiind adevărată prin lege și profeți;

22 Chiar dreptatea lui Dumnezeu, care este prin credința lui Isus Cristos pentru toți și peste toți cei ce cred; fiindcă nu este diferență;

23 Fiindcă toți au păcătuit și nu ajung la gloria lui Dumnezeu;

24 Fiind declarați dreți în dar prin harul său, prin răscumpărarea care este în Cristos Isus;

25 Pe care Dumnezeu l-a pus în față să fie ispășire prin credința în sângele lui, să declare dreptatea lui, pentru trecerea cu vederea a păcatelor din trecut, prin îngăduința lui Dumnezeu;

26 Să declare dreptatea lui în acest timp; ca el să fie just și justificatorul celui ce crede în Isus.

27 Unde este atunci fala? Este exclusă. Prin ce lege? A faptelor? Nu, ci prin legea credinței.

28 De aceea socotim că omul este declarat drept prin credință, fără faptele legii.

29 Este el doar Dumnezeuul iudeilor? Nu este și al neamurilor? Da, este și al neamurilor;

30 Văzând că este un singur Dumnezeu care va declara drept prin credință pe cel circumcis și prin credință pe cel necircumcis.

31 Zădărnicișim atunci legea prin credință? Nicidecum; ci confirmăm legea.

4

1 Așadar, ce vom spune că a găsit Avraam, tatăl nostru, în ce privește carnea?

2 Căci, dacă Avraam a fost declarat drept din fapte, are cu ce să se fălească; dar nu înaintea lui Dumnezeu.

³ Fiindcă ce spune scriptura? Avraam l-a crezut pe Dumnezeu și aceasta i s-a socotit pentru dreptate.

⁴ Dar celui ce lucrează, plata nu i se socotește conform harului, ci conform datoriei.

⁵ Dar celui ce nu lucrează, ci crede în cel ce declară drept pe cel neevlavios, credința lui i se socotește pentru dreptate.

⁶ După cum și David vorbește despre binecuvântarea omului, căruia Dumnezeu îi atribuie dreptatea fără fapte,

⁷ Spunând: Binecuvântați sunt aceia ale căror nelegiuiri sunt iertate și ale căror păcate sunt acoperite.

⁸ Binecuvântat este omul căruia Domnul nu îi va imputa păcatul.

⁹ Atunci, vine această binecuvântare numai peste cel circumcis, sau și peste cel necircumcis? Fiindcă spunem că lui Avraam credința i s-a socotit pentru dreptate.

¹⁰ Dar cum i s-a socotit? Când era în circumcizie sau în necircumcizie? Nu în circumcizie, ci în necircumcizie.

¹¹ Și a primit semnul circumciziei, un sigiliu al dreptății credinței pe care o avea fiind în necircumcizie; ca el să fie tatăl tuturor celor ce cred, cu toate că nu sunt în circumcizie; ca să li se atribuie și lor dreptatea;

¹² Și să fie tatăl circumciziei nu doar celor din circumcizie, ci și celor ce umblă în pașii acelei credințe a tatălui nostru Avraam, pe care o avea fiind încă necircumcis.

¹³ Fiindcă promisiunea că el va fi moștenitor al lumii nu era dată lui Avraam sau seminței sale

prin lege, ci prin dreptatea credinței.

¹⁴ Căci dacă moștenitori sunt cei din lege, credința este desființată și promisiunea este fără efect;

¹⁵ Fiindcă legea lucrează furie; căci unde nu este lege, nu este nici încălcare a legii.

¹⁶ Din această cauză este din credință, ca să fie conform harului; pentru ca promisiunea să fie sigură întregii semințe; nu numai celei ce este din lege, dar și celei ce este din credința lui Avraam, care este tatăl nostru al tuturor;

¹⁷ (Așa cum este scris: Te-am făcut tatăl multor națiuni), în fața celui pe care l-a crezut, adică Dumnezeu, care dă viață morților și cheamă cele ce nu sunt ca și cum ar fi.

¹⁸ El care împotriva speranței a crezut în speranță, ca el să devină tatăl multor națiuni, conform cu ceea ce *i* se spusese: Așa va fi sămânța ta.

¹⁹ Și, nefiind slab în credință, nu a luat în considerare propriul său trup deja mort, având aproape o sută de ani, nici starea moartă a pântecelui Sarei;

²⁰ Nu a șovăit la promisiunea lui Dumnezeu, prin necredință; ci a fost tare în credință, dând glorie lui Dumnezeu;

²¹ Și, fiind deplin convins că, ce a promis, a fost în stare să și facă.

²² Și de aceea aceasta *i* s-a atribuit lui pentru dreptate;

²³ Dar nu numai pentru el a fost scris că *i* s-a atribuit;

²⁴ Ci și pentru noi, cărora ni se va atribui, dacă credem în cel ce a înviat dintre morți pe Isus Domnul nostru;

²⁵ Care a fost predat din cauza greșelilor noastre și a fost înviat pentru justificarea noastră.

5

¹ De aceea, fiind declarați dreți prin credință, avem pace cu Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos;

² Prin care de asemenea avem acces prin credință la acest har, în care stăm și ne bucurăm în speranța gloriei lui Dumnezeu.

³ Și nu numai, dar ne lăudăm și în necazuri, știind că necazul lucrează răbdare,

⁴ Și răbdarea, experiență; iar experiența, speranță;

⁵ Și speranța nu face de rușine, pentru că dragostea lui Dumnezeu se varsă în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat.

⁶ Fiindcă, pe când eram noi încă fără putere, la timpul cuvenit Cristos a murit pentru cei neevlavioși.

⁷ Căci cu greu ar muri vreunul pentru un om drept; totuși pentru un om bun, poate ar cuteza cineva să moară.

⁸ Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi, în aceea că, pe când eram noi încă păcătoși, Cristos a murit pentru noi.

⁹ Așadar cu atât mai mult, fiind acum declarați dreți prin sângele lui, vom fi salvați de la furie prin el.

¹⁰ Căci, dacă, dușmani fiind, am fost împăcați cu Dumnezeu prin moartea Fiului său, cu atât mai mult, fiind împăcați, vom fi salvați prin viața lui.

11 Și nu numai *atât*, dar ne și bucurăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Isus Cristos, prin care am primit acum împăcarea.

12 Din această cauză, așa cum printr-un singur om a intrat păcatul în lume și moartea prin păcat; și astfel moartea a trecut asupra tuturor oamenilor, pentru că toți au păcătuit;

13 (Fiindcă până la lege păcatul era în lume; dar păcatul nu este imputat când nu este lege.

14 Cu toate acestea moartea a domnit de la Adam până la Moise, chiar și asupra celor ce nu păcătuiseră după asemănarea încălcării lui Adam, care este prefigurarea celui ce avea să vină.

15 Dar, și darul nu este precum greșeala! Căci, dacă prin greșeala unuia mulți sunt morți, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul prin har, *care* este printr-un singur om, Isus Cristos, a abundat pentru mulți.

16 Și darul nu este ca printr-unul care a păcătuit. Fiindcă judecata a fost prin unul spre condamnare, dar darul este din multe greșeli spre justificare.

17 Căci dacă prin greșeala unuia moartea a domnit prin unul; cu mult mai mult, cei ce primesc abundență de har și din darul dreptății vor domni în viață prin unul, Isus Cristos).

18 Așadar, precum prin greșeala unuia a venit judecată peste toți oamenii pentru condamnare, tot așa, prin dreptatea unuia, darul a venit peste toți oamenii pentru justificarea vieții.

19 Fiindcă după cum prin neascultarea unui om, mulți au fost făcuți păcătoși, tot așa, prin ascultarea unuia, mulți vor fi făcuți dreți.

²⁰ Mai mult, legea a intrat ca greșeala să abunde. Dar unde păcatul a abundat, harul a abundat și mai mult;

²¹ Pentru ca, așa cum păcatul a domnit pentru moarte, tot așa harul să domnească prin dreptate pentru viață eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

6

¹ Atunci, ce vom spune? Să continuăm în păcat ca să abunde harul?

² Nicidecum. Noi, care am murit față de păcat, cum să mai trăim în el?

³ Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Cristos, am fost botezați în moartea lui?

⁴ De aceea suntem îngropați cu el prin botez în moarte; pentru ca, așa cum Cristos a fost înviat dintre morți prin gloria Tatălui, chiar așa și noi ar trebui să umblăm în înnoirea vieții.

⁵ Căci dacă am fost sădiți împreună în asemănarea morții sale, vom fi și în asemănarea învierii sale.

⁶ Știind aceasta, că omul nostru cel vechi este crucificat cu el, pentru ca trupul păcatului să fie nimic, ca de acum înainte noi să nu *mai* servim păcatului.

⁷ Fiindcă cel mort este eliberat de păcat.

⁸ Acum dacă suntem morți împreună cu Cristos, credem că vom și trăi cu el,

⁹ Știind că Cristos, fiind înviat dintre morți, nu mai moare; moartea nu mai are domnie asupra lui.

¹⁰ Fiindcă în aceea că a murit, a murit pentru păcat o singură dată; dar în aceea că trăiește, trăiește pentru Dumnezeu.

11 Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă a fi morți într-adevăr față de păcat, dar vii pentru Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru.

12 De aceea păcatul să nu domnească în trupul vostru muritor, ca să ascultați de el în poftele lui.

13 Nici nu predați membrele voastre ca unelte ale nedreptății, pentru păcat; ci predați-vă pe voi înșivă lui Dumnezeu ca vii dintre morți, și membrele voastre lui Dumnezeu ca unelte ale dreptății.

14 Fiindcă păcatul nu va avea domnie asupra voastră; fiindcă nu sunteți sub lege, ci sub har.

15 Ce atunci? Să păcătuim pentru că nu suntem sub lege, ci sub har? Nicidecum.

16 Nu știți că aceluia cui vă predați robi pentru a-i da ascultare, aceluia îi sunteți robi, căruia îi dați ascultare; fie ai păcatului pentru moarte, fie ai ascultării pentru dreptate?

17 Dar mulțumiri fie lui Dumnezeu, pentru că ați fost robii păcatului, dar ați ascultat din inimă de acel model de doctrină, care v-a fost dat.

18 Și fiind făcuți liberi față de păcat, ați devenit robii dreptății.

19 Vorbesc omeneste din cauza neputinței cărnii voastre; fiindcă așa cum ați predat membrele voastre roabe necurăției și nelegiurii, pentru nelegiuire, tot așa, acum predați membrele voastre roabe ale dreptății pentru sfințenie.

20 Fiindcă atunci când erați robii păcatului, erați liberi față de dreptate.

21 Ce rod aveți atunci în acele lucruri de care acum vă este rușine? Fiindcă sfârșitul acelor lucruri este moartea.

22 Dar acum, fiind făcuți liberi față de păcat și

devenind robii lui Dumnezeu, aveți rodul vostru spre sfințenie iar sfârșitul, viață veșnică.

²³ Fiindcă plata păcatului este moartea; dar darul lui Dumnezeu este viața eternă prin Isus Cristos Domnul nostru.

7

¹ Nu știți, fraților, (fiindcă vorbesc celor ce cunosc legea) că legea are domnie asupra omului cât timp trăiește?

² Fiindcă femeia care are soț este legată de soț prin lege cât timp trăiește el; dar dacă soțul moare, este dezlegată de legea soțului.

³ Așadar, dacă în timp ce soțul trăiește, ea se căsătorește cu alt bărbat, va fi numită adulteră; dar dacă soțul ei moare, este liberă de acea lege; așa că nu este adulteră, deși este căsătorită cu alt bărbat.

⁴ De aceea, frații mei, și voi ați devenit morți față de lege prin trupul lui Cristos; ca voi să fiți căsătoriți cu altul, tocmai cu cel înviat dintre morți, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.

⁵ Fiindcă pe când eram în carne, pasiunile păcatelor, care erau prin lege, lucrau în membrele noastre, să aducă rod pentru moarte.

⁶ Dar acum, suntem dezlegați de lege, fiind moartă *legea* în care eram ținuți; ca să servim în înnoirea duhului și nu în vechimea literei.

⁷ Ce vom spune atunci? Este legea păcat? Nicidecum. Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin lege; fiindcă nu aș fi cunoscut pofta, dacă legea nu ar fi spus: Să nu poftesti.

⁸ Dar păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, a lucrat în mine tot felul de poftes; fiindcă fără lege păcatul era mort.

⁹ Iar eu odinioară eram viu fără lege; dar când a venit porunca, păcatul a trăit din nou iar eu am murit.

¹⁰ Și porunca, cea pentru viață, eu am aflat-o ca fiind pentru moarte.

¹¹ Fiindcă păcatul, prinzând ocazie prin poruncă, m-a înșelat și prin ea m-a ucis.

¹² De aceea legea este sfântă, și porunca sfântă și dreaptă și bună.

¹³ Atunci ce este bun s-a făcut moarte pentru mine? Nicidecum. Dar păcatul, ca să pară păcat, lucrează moarte în mine prin ce este bun; ca păcatul prin poruncă să devină peste măsură de păcătos.

¹⁴ Deoarece știm că legea este spirituală; dar eu sunt carnal, vândut sub păcat.

¹⁵ Fiindcă ce lucrez nu încuviințez; fiindcă ce doresc aceea nu practic; dar ce urăsc aceea fac.

¹⁶ Atunci, dacă fac ce nu voiesc, încuviințez legea că este bună.

¹⁷ Așadar acum nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

¹⁸ Deoarece știu că în mine (adică în carnea mea) nu locuiește nimic bun; fiindcă a voi îmi este la îndemână, dar cum să lucrez ce este bine, nu găsesc.

¹⁹ Fiindcă binele, pe care îl voiesc, nu îl fac; ci răul, pe care nu îl voiesc, acela îl practic.

²⁰ Acum dacă fac ce nu voiesc, nu mai sunt eu cel ce lucrează aceasta, ci păcatul care locuiește în mine.

²¹ Gădesc atunci o lege că, în timp ce voiesc să fac binele, răul îmi este la îndemână.

²² Fiindcă după omul dinăuntru mă desfăt în legea lui Dumnezeu;

²³ Dar văd o altă lege în membrele mele, războindu-se împotriva legii minții mele și înrobindu-mă legii păcatului care este în membrele mele.

²⁴ O, ce om nenorocit sunt eu. Cine mă va elibera din trupul acestei morți?

²⁵ Mulțumesc lui Dumnezeu prin Isus Cristos Domnul nostru. Așadar, cu mintea, eu însumi servesc legii lui Dumnezeu; dar cu carnea, legii păcatului.

8

¹ Așadar, acum nu este condamnare pentru cei în Cristos Isus, care umblă nu conform cărnii, ci conform Duhului.

² Fiindcă legea Duhului vieții în Cristos Isus m-a eliberat de legea păcatului și a morții.

³ Fiindcă ce nu putea face legea, întrucât era slabă prin carne, Dumnezeu, trimitând pe propriul său Fiu în asemănarea cărnii păcătoase și pentru păcat, a condamnat păcatul în carne;

⁴ Pentru ca dreptatea legii să fie împlinită în noi, care umblăm nu conform cărnii, ci conform Duhului.

⁵ Fiindcă toți cei ce sunt conform cărnii gândesc lucrurile cărnii; dar cei conform Duhului gândesc lucrurile Duhului.

⁶ Fiindcă a gândi carnal este moarte; dar a gândi spiritual, viață și pace.

7 Pentru că mintea carnală este dușmănie împotriva lui Dumnezeu; fiindcă nu este supusă legii lui Dumnezeu și nici nu poate fi.

8 Și cei ce sunt în carne nu pot plăcea lui Dumnezeu.

9 Dar voi nu sunteți în carne, ci în Duhul, dacă într-adevăr Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi. Iar dacă cineva nu are Duhul lui Cristos, acesta nu este al lui.

10 Și dacă Cristos este în voi, trupul este mort din cauza păcatului; dar Duhul este viață din cauza dreptății.

11 Dar dacă Duhul celui ce l-a înviat pe Isus dintre morți locuiește în voi, cel ce l-a înviat pe Cristos dintre morți, va da viață și trupurilor voastre muritoare prin Duhul său care locuiește în voi.

12 Așadar fraților suntem datori, nu cărnii, pentru a trăi conform cărnii.

13 Căci dacă trăiți conform cărnii, veți muri; dar dacă prin Duhul ucideți faptele trupului, veți trăi.

14 Fiindcă toți câți sunt conduși de Duhul lui Dumnezeu, aceștia sunt fiii lui Dumnezeu.

15 Fiindcă nu ați primit duhul robiei din nou spre frică; ci ați primit Duhul adopției fiilor, prin care strigăm: Abba, Tată!

16 Duhul însuși aduce mărturie cu duhul nostru că suntem copiii lui Dumnezeu;

17 Și dacă suntem copii, atunci și moștenitori; moștenitori ai lui Dumnezeu și comoștenitori cu Cristos; dacă într-adevăr suferim împreună cu el, ca să și fim gloriificați împreună.

18 Întrucât socotesc că suferințele din acest timp nu sunt demne de a fi comparate cu gloria care va

fi revelată în noi.

¹⁹ Fiindcă arzătoarea anticipare a creaturii așteaptă revelarea fiilor lui Dumnezeu.

²⁰ Căci creatura a fost supusă deșertăciunii nu de bunăvoie, ci din cauza celui ce a supus-o în speranță,

²¹ Deoarece creatura însăși de asemenea va fi eliberată din robia putrezirii în glorioasa libertate a copiilor lui Dumnezeu.

²² Deoarece știm că toată creația împreună geme și împreună suferă durerile nașterii până acum.

²³ Și nu numai ele, dar și noi înșine, care avem primele roade ale Duhului, chiar noi gemem în noi înșine așteptând adopția fiilor, adică răscumpărarea trupului nostru.

²⁴ Fiindcă suntem salvați prin speranță; dar speranța văzută nu este speranță; căci de ce ar mai spera *cineva* pentru ceea ce *se poate* vedea?

²⁵ Dar dacă sperăm pentru ceea ce nu vedem, așteptăm cu răbdare.

²⁶ Tot astfel Duhul de asemenea ajută neputințelor noastre; fiindcă nu știm pentru ce să ne rugăm cum ar trebui; dar Duhul însuși mijlocește pentru noi cu gemete de nespus.

²⁷ Și cel care cercetează inimile știe care este mintea Duhului, pentru că mijlocește pentru sfinți conform voinței lui Dumnezeu.

²⁸ Și știm că toate lucrează împreună pentru binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, celor chemați conform scopului său.

²⁹ Pentru că pe aceia pe care i-a cunoscut dinainte, i-a și predestinat să fie făcuți conform chipului Fiului său, ca el să fie întâiul născut între mulți

frați.

³⁰ Mai mult, pe cei care i-a predestinat, pe aceia i-a și chemat; și *pe cei* pe care i-a chemat, i-a și declarat drepti; și *pe cei* pe care i-a declarat drepti, i-a și glorificat.

³¹ Ce vom spune atunci față de acestea? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine poate fi împotriva noastră?

³² El care nu a cruțat pe propriul său Fiu, ci l-a predat pentru noi toți, cum nu ne va dăruia de asemenea toate lucrurile cu el?

³³ Cine va aduce o acuzație împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este cel care declară drept.

³⁴ Cine este cel ce condamnă? Cristos este cel ce a murit; da, mai mult, a și fost înviat, cel ce și este la dreapta lui Dumnezeu, care de asemenea mijlocește pentru noi.

³⁵ Cine ne va separa de dragostea lui Cristos? Necaz, sau strâmtorare, sau persecuție, sau foamete, sau goliciune, sau pericol, sau sabie?

³⁶ Așa cum este scris: Datorită ție suntem uciși cât este ziua de lungă; suntem socotiți ca oi pentru măcel.

³⁷ Nu, în toate acestea suntem mai mult decât biruitori prin cel ce ne-a iubit.

³⁸ Fiindcă sunt convins că nici moarte, nici viață, nici îngeri, nici principate, nici puteri, nici cele prezente, nici cele viitoare,

³⁹ Nici înălțime, nici adâncime, nicio altă crea-tură, nu va fi în stare să ne separe de dragostea lui Dumnezeu, care este în Cristos Isus Domnul nostru.

9

¹ Spun adevărul în Cristos, nu mint, conștiința mea de asemenea aducându-mi mărturie în Duhul Sfânt,

² Că am mare întristare și mâhnire neîncetată în inima mea.

³ Fiindcă aş fi dorit să fiu eu însumi blestemat de la Cristos pentru frații mei, rudele mele conform cărnii,

⁴ Care sunt israeliți, cărora *le aparține* adopția și gloria și legămintele și darea legii și serviciul lui Dumnezeu și promisiunile;

⁵ Ai cărora sunt părinții și din care conform cărnii este Cristos, care este peste toate, Dumnezeu binecuvântat pentru totdeauna. Amin.

⁶ Dar nu ca și cum cuvântul lui Dumnezeu a fost fără efect. Fiindcă nu toți cei din Israel, sunt Israel;

⁷ Nici nu sunt toți copiii pentru că sunt sămânța lui Avraam; ci: În Isaac ți se va numi sămânța.

⁸ Căci așa este: Cei ce sunt copiii cărnii, aceștia nu sunt copiii lui Dumnezeu; ci copiii promisiunii sunt socotiți ca sămânță.

⁹ Fiindcă acesta este cuvântul promisiunii: La timpul acesta voi veni și Sara va avea un fiu.

¹⁰ Și nu numai; dar și când Rebeca a rămas însărcinată printr-unul singur, prin tatăl nostru Isaac,

¹¹ (Copiii, în adevăr, nefiind încă născuți, nici practicând ceva bine sau rău, ca scopul lui Dumnezeu, conform alegerii, să rămână nu din fapte, ci din cel care cheamă),

¹² I-a fost spus că: Cel mai mare va servi celui mai mic.

¹³ Așa cum este scris: Am iubit pe Iacob, dar am urât pe Esau.

¹⁴ Atunci ce vom spune? Este nedreptate la Dumnezeu? Nicidecum.

¹⁵ Fiindcă el îi spune lui Moise: Voi avea milă de cine voi avea milă; și voi avea compasiune de cine voi avea compasiune.

¹⁶ Așadar, nu este de la cine voiește, nici de la cine aleargă, ci de la Dumnezeu care arată milă.

¹⁷ Fiindcă scriptura spune lui Faraon: Chiar pentru acest scop te-am ridicat, ca să arăt în tine puterea mea și pentru ca numele meu să fie vestit peste tot pământul.

¹⁸ Așadar el are milă de cine voiește și pe cine voiește împietrește.

¹⁹ Atunci îmi vei spune: De ce mai găsește vină? Fiindcă cine s-a împotrivit voii lui?

²⁰ Dar mai degrabă: Cine ești tu, omule, care contrazici pe Dumnezeu? Va spune lucrul format celui care l-a format: De ce m-ai făcut astfel?

²¹ Nu are olarul putere peste lut, din același amestec să facă un vas pentru onoare și altul pentru dezonoare?

²² Și ce dacă Dumnezeu, voind să arate furie și să își facă cunoscută puterea, a îndurat cu multă îndelungă răbdare vasele furiei pregătite pentru distrugere;

²³ Și ca să facă cunoscute bogățiile gloriei sale peste vasele milei, pe care le-a pregătit dinainte pentru glorie,

²⁴ Adică pe noi, pe care ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci și dintre neamuri?

²⁵ Așa cum spune și în Osea: Îl voi chema poporul

meu pe cel ce nu era poporul meu; și preaiubită pe cea care nu era preaiubită.

²⁶ Și se va întâmpla că în locul unde li se spunea: Voi nu sunteți poporul meu; acolo vor fi chemați fiii Dumnezeului cel viu.

²⁷ Isaia, de asemenea, strigă despre Israel: Dacă numărul copiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, o rămășiță va fi salvată.

²⁸ Fiindcă va termina lucrarea și o va scurta în dreptate, pentru că Domnul va face o lucrare scurtă pe pământ.

²⁹ Și așa cum a spus Isaia înainte: Dacă Domnul Sabaot nu ne-ar fi lăsat o sămânță, am fi fost ca Sodoma și ne-am fi asemănat cu Gomora.

³⁰ Ce vom spune atunci? Că neamurile, care nu urmăreau dreptatea, au ajuns la dreptate, adică dreptatea care este din credință;

³¹ Dar Israel, care urmărea legea dreptății, nu a ajuns la legea dreptății.

³² De ce? Pentru că nu au căutat-o prin credință, ci ca prin faptele legii. Fiindcă s-au împiedicat de acea piatră de cădere;

³³ Așa cum este scris: Iată, eu pun în Sion o piatră de cădere și o stâncă de poticnire; și oricine crede în el, nu va fi rușinat.

10

¹ Fraților, dorința inimii mele și rugăciunea către Dumnezeu pentru Israel este ca ei să fie salvați.

² Fiindcă le aduc mărturie că au zel pentru Dumnezeu, dar nu conform cunoașterii.

³ Căci fiind neștiutori despre dreptatea lui Dumnezeu și căutând să își stabilească propria lor dreptate, nu s-au supus dreptății lui Dumnezeu.

⁴ Căci Cristos este sfârșitul legii pentru dreptate pentru toți cei ce cred.

⁵ Fiindcă Moise descrie dreptatea care este din lege că: Omul care face acele lucruri va trăi prin ele.

⁶ Dar dreptatea care este din credință vorbește astfel: Nu spune în inima ta: Cine va urca în cer? (Adică, să îl coboare pe Cristos),

⁷ Sau: Cine va coborî în adânc? (Adică, să îl scoată pe Cristos din nou dintre morți).

⁸ Dar ce spune? Cuvântul este aproape de tine, chiar în gura ta și în inima ta; acesta este cuvântul credinței pe care îl predicăm;

⁹ Că, dacă vei mărturisi cu gura ta pe Domnul Isus și vei crede în inima ta că Dumnezeu l-a înviat dintre morți, vei fi salvat.

¹⁰ Căci cu inima omul crede pentru dreptate; și cu gura mărturisirea este făcută pentru salvare.

¹¹ Fiindcă scriptura spune: Oricine crede în el nu va fi rușinat.

¹² Căci nu este diferență între iudeu și grec; fiindcă același Domn al tuturor este bogat pentru toți care îl cheamă.

¹³ Fiindcă oricine va chema numele Domnului va fi salvat.

¹⁴ Dar cum vor chema pe cel în care nu au crezut? Și cum vor crede în cel despre care nu au auzit? Și cum vor auzi fără predicator?

¹⁵ Și cum vor predica dacă nu sunt trimiși? Așa cum este scris: Cât de frumoase sunt picioarele

celor ce predică evanghelia păcii și aduc vești îmbucurătoare despre cele bune.

¹⁶ Dar nu toți au ascultat de evanghelie. Fiindcă Isaia spune: Doamne, cine a crezut vestea noastră?

¹⁷ Astfel credința vine prin auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Dumnezeu.

¹⁸ Dar eu spun: Nu au auzit ei? Da, într-adevăr, sunetul lor a mers pe tot pământul și cuvintele lor până la marginile lumii.

¹⁹ Dar eu spun: Nu a știut Israel? Întâi, Moise spune: Eu vă voi provoca la gelozie prin cei ce nu sunt popor, vă voi mânia printr-o națiune stricată.

²⁰ Iar Isaia este foarte cutezător și spune: Am fost găsit de cei ce nu m-au căutat; am fost făcut cunoscut celor ce nu întrebau de mine.

²¹ Dar lui Israel îi spune: Toată ziua mi-am întins mâinile spre un popor neascultător și împotrivor cu vorba.

11

¹ Spun atunci: A lepădat Dumnezeu pe poporul său? Nicidecum. Fiindcă și eu sunt israelit din sămânța lui Avraam, din tribul lui Beniamin.

² Dumnezeu nu a lepădat pe poporul său, pe care l-a cunoscut dinainte. Nu știți ce spune scriptura despre Ilie? Cum mijlocește la Dumnezeu împotriva lui Israel, spunând:

³ Doamne, i-au ucis pe profeții tăi și au surpat altarele tale; și am fost lăsat eu singur și îmi caută viața.

⁴ Dar ce îi zice răspunsul lui Dumnezeu? Mi-am păstrat șapte mii de bărbați care nu au plecat genunchiul înaintea chipului lui Baal.

⁵ Așadar, tot astfel și în timpul de acum este o rămășiță conform alegerii harului.

⁶ Și dacă este din har, atunci nu mai este din fapte; altfel, harul nu mai este har. Dar dacă este din fapte, atunci nu mai este har; altfel, fapta nu mai este faptă.

⁷ Atunci ce? Israel nu a obținut ceea ce caută; dar alegerea a obținut-o, iar ceilalți au fost orbiți,

⁸ (După cum este scris: Dumnezeu le-a dat duhul de adormire, ochi ca să nu vadă și urechi ca să nu audă), până în ziua aceasta.

⁹ Și David spune: Masa să le fie o cursă și ca o capcană și ca o piatră de poticnire și o răsplătire pentru ei;

¹⁰ Să li se întunece ochii și să nu vadă; și îndoiaie-le spatele întotdeauna.

¹¹ Spun atunci: S-au poticnit ca să cadă? Nicidecum. Ci prin căderea lor salvarea a venit la neamuri, ca să îi provoace la gelozie;

¹² Dacă însă căderea lor este bogăția lumii, și înjosirea lor este bogăția neamurilor, cu cât mai mult plinătatea lor?

¹³ Fiindcă vorbindu-vă vouă, neamurilor, întrucât eu sunt apostolul neamurilor, îmi preamăresc serviciul;

¹⁴ Dacă *aș putea* cumva să îi provoc la gelozie pe cei ce sunt carnea mea și să salvez pe unii dintre ei.

¹⁵ Căci dacă lepădarea lor înseamnă împăcarea lumii, ce va fi primirea lor, decât viață dintre morți?!

16 Iar dacă primul rod este sfânt, și aluatul este; și dacă rădăcina este sfântă, și ramurile *sunt*.

17 Iar dacă unele ramuri sunt rupte, și tu, fiind un măslin sălbatic, ai fost altoit printre ele, și împreună cu ele te împărtășești din rădăcina și grăsimea măslinului,

18 Nu te făli față de ramuri. Dar dacă te fălești, nu tu ții rădăcina, ci rădăcina te ține pe tine.

19 Vei spune atunci: Ramurile au fost rupte ca eu să fiu altoit.

20 Bine, din cauza necredinței au fost rupte, iar tu stai în picioare prin credință. Nu te îngâmfa, ci teme-te;

21 Căci dacă Dumnezeu nu a cruțat ramurile naturale, fii atent ca nu cumva să nu te cruțe nici pe tine.

22 Iată, atunci bunătatea și severitatea lui Dumnezeu; severitate față de cei ce au căzut, dar bunătate față de tine, dacă continui în bunătatea *lui*; altfel și tu vei fi tăiat.

23 Și ei, de asemenea, dacă nu rămân în necredință, vor fi altoiți; fiindcă Dumnezeu este în stare să îi altoiască din nou.

24 Căci dacă tu ai fost tăiat din măslinul prin natură sălbatic, și împotriva naturii ai fost altoit într-un măslin bun, cu cât mai mult aceștia, care sunt ramuri naturale, vor fi altoiți în propriul lor măslin?

25 Fiindcă nu vă voiesc neștiutori, fraților, despre acest mister, ca nu cumva să fiți înțelepți în îngâmfările voastre, pentru că orbire s-a făcut în parte lui Israel, până va intra plinătatea neamurilor.

26 Și astfel tot Israelul va fi salvat; așa cum este

scris: Eliberatorul va veni din Sion și va îndepărta neevlavia de la Iacob;

²⁷ Fiindcă acesta este legământul meu pentru ei, când voi înlătura păcatele lor.

²⁸ Referitor la evanghelie, sunt dușmani din cauza voastră, dar referitor la alegere, sunt preaiubiți din cauza părinților.

²⁹ Fiindcă darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile.

³⁰ Fiindcă așa cum și voi odinioară nu ați crezut în Dumnezeu, totuși ați primit milă acum prin necredința lor;

³¹ Tot așa și aceștia nu au crezut acum, pentru ca prin mila voastră să obțină și ei milă.

³² Fiindcă Dumnezeu i-a închis împreună pe toți în necredință, ca să arate milă tuturor.

³³ O, adânc al bogățiilor, deopotrivă ale înțelepciunii și cunoașterii lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile lui și peste putință de găsit căile lui!

³⁴ Fiindcă cine a cunoscut mintea Domnului? Sau cine a fost sfătuitoarea lui?

³⁵ Sau cine i-a dat întâi, și să îi fie răsplătit?

³⁶ Pentru că din el și prin el și pentru el sunt toate. A lui fie gloria pentru totdeauna. Amin.

12

¹ De aceea vă implor, fraților, prin îndurările lui Dumnezeu, să prezentați trupurile voastre un sacrificiu viu, sfânt, plăcut lui Dumnezeu, aceasta este servirea voastră logică.

² Și nu vă conformați acestei lumi; ci fiți transformați prin înnoirea minții voastre, pentru a de-

osebi care este voia lui Dumnezeu, cea bună și plăcută și desăvârșită.

³ Fiindcă prin harul care îmi este dat, spun fiecăruia care este printre voi, să nu gândească mai mareț decât ar trebui să gândească; ci să gândească cumpătat, așa cum Dumnezeu a împărțit fiecăruia măsura credinței.

⁴ Fiindcă așa cum într-un *singur* trup avem *mai* multe membre, dar nu toate membrele au același serviciu,

⁵ Tot așa și noi, fiind mulți, suntem un trup în Cristos și fiecare suntem membre unii altora.

⁶ Având așadar daruri care diferă conform harului care ne este dat; fie profeție, să profetăm conform cu măsura credinței;

⁷ Sau serviciu, în servire; sau cel ce învață pe alții, în învățătură;

⁸ Sau cel ce îndeamnă, în îndemnare; cel ce dă, în simplitate; cel ce conduce, cu sârguință; cel ce arată milă, cu bucurie;

⁹ Dragostea să fie neprefăcută. Detestați ceea ce este rău; lipiți-vă de bine.

¹⁰ Iubiți-vă unii pe alții cu dragoste frățească, în onoare dând întâietate altuia.

¹¹ Nu leneși în muncă; fervenți în duh; servind Domnului;

¹² Bucurându-vă în speranță; răbdând în necaz; continuând stăruitor în rugăciune;

¹³ Luând parte la nevoile sfinților; urmărind ospitalitatea.

¹⁴ Binecuvântați pe cei ce vă persecută; binecuvântați și nu blestemați.

¹⁵ Bucurați-vă cu cei ce se bucură și plângeți cu

cei ce plâng.

¹⁶ Fiți cu aceeași minte unii pentru alții. Nu gândiți lucruri înalte, ci coborâți la cei înjosiți. Nu fiți înțelepți în îngâmfările voastre.

¹⁷ Nu răsplătiți nimănui rău pentru rău. Îngrijiți-vă de lucruri oneste înaintea tuturor oamenilor.

¹⁸ Dacă este posibil, cât ține de voi, trăiți în pace cu toți oamenii.

¹⁹ Preaiubiților, nu vă răzbunați, ci dați loc furiei, fiindcă este scris: Răzbunarea este a mea; eu voi răsplăti, spune Domnul.

²⁰ De aceea dacă flămânzește dușmanul tău, dă-i să mănânce; dacă însetează, dă-i să bea; căci făcând astfel, vei îngâmădi cărbuni de foc pe capul lui.

²¹ Nu fi învins de rău, ci învinge răul prin bine.

13

¹ Fiecare suflet să se supună puterilor mai înalte. Fiindcă nu este putere decât de la Dumnezeu; și puterile care sunt, sunt rânduite de Dumnezeu.

² De aceea oricine se împotrivește puterii, se împotrivește rânduielii lui Dumnezeu; și cei ce se împotrivesc își vor primi damnarea.

³ Deoarece conducătorii nu sunt de temut pentru fapte bune, ci pentru cele rele. Dorești așadar să nu te temi de putere? Fă binele și vei avea laudă de la aceasta;

⁴ Fiindcă îți este servitorul lui Dumnezeu pentru bine. Dar dacă faci răul, teme-te; fiindcă nu poartă sabia în zadar; fiindcă este servitorul lui Dumnezeu, un răzbnător pentru furie asupra celui ce practică răul.

⁵ De aceea trebuie să fiți supuși nu doar din cauza furiei, ci și din cauza conștiinței.

⁶ Fiindcă din această cauză și plătiți taxe; fiindcă ei sunt servitorii lui Dumnezeu, ocupându-se neîncetat tocmai cu acest lucru.

⁷ De aceea dați tuturor cele datorate; cui taxă, taxă; cui vamă, vamă; cui frică, frică; cui onoare, onoare.

⁸ Să nu datorăți nimănui nimic *altceva* decât să vă iubiți unii pe alții; fiindcă cel ce iubește pe altul a împlinit legea.

⁹ Fiindcă: Să nu comiți adulter, să nu ucizi, să nu furi, să nu aduci mărturie falsă, să nu poftesti; și orice altă poruncă este cuprinsă pe scurt în acest cuvânt și anume: Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.

¹⁰ Dragostea nu lucrează răul aproapelui; de aceea dragostea este împlinirea legii.

¹¹ Și aceasta, știind timpul, că acum este ora să ne trezim din somn; căci acum salvarea noastră este mai aproape decât atunci când am crezut.

¹² Noaptea este mult trecută, iar ziua este aproape; de aceea să lepădăm faptele întunericului și să ne îmbrăcăm cu armura luminii.

¹³ Să umblăm onest, ca în timpul zilei; nu în destrăbălare și beții, nu în curvie și desfrânare, nu în ceartă și invidie.

¹⁴ Ci îmbrăcați-vă cu Domnul Isus Cristos și nu purtați grijă lucrurilor cărnii, pentru a-i împlini poftele.

14

¹ Primiți-l pe cel slab în credință, dar nu pentru

dispute îndoielnice.

² Fiindcă unul crede că poate mânca de toate; altul, care este slab, mănâncă verdețuri.

³ Cel ce mănâncă să nu disprețuiască pe cel ce nu mănâncă; și cel ce nu mănâncă să nu judece pe cel ce mănâncă; fiindcă Dumnezeu l-a primit.

⁴ Cine ești tu care judeci pe servitorul altuia? Pentru propriul său stăpân stă în picioare sau cade. Da, el va fi sprijinit; fiindcă Dumnezeu este în stare să îl facă să stea în picioare.

⁵ Unul prețuiește o zi mai presus decât pe alta; dar altul prețuiește toate zilele la fel. Fiecare să fie deplin convins în mintea lui.

⁶ Cel ce respectă ziua, o respectă pentru Domnul; și cel ce nu respectă ziua, pentru Domnul nu o respectă. Cel ce mănâncă, mănâncă pentru Domnul; fiindcă aduce mulțumiri lui Dumnezeu; și cel ce nu mănâncă, pentru Domnul nu mănâncă și aduce mulțumiri lui Dumnezeu.

⁷ Fiindcă niciunul dintre noi nu trăiește pentru el însuși, și nimeni nu moare pentru el însuși.

⁸ Căci dacă trăim, pentru Domnul trăim, și dacă murim, pentru Domnul murim; așadar dacă trăim sau dacă murim, suntem ai Domnului.

⁹ Căci pentru aceasta Cristos deopotrivă a murit și a înviat, și a trăit din nou ca să fie Domn deopotrivă al morților și al viilor.

¹⁰ Dar de ce judeci tu pe fratele tău? Sau de ce faci tu de nimic pe fratele tău? Fiindcă toți vom sta în picioare înaintea scaunului de judecată al lui Cristos.

¹¹ Fiindcă este scris: Așa cum eu trăiesc, spune Domnul, mie mi se va pleca fiecare genunchi și

fiecare limbă va mărturisi lui Dumnezeu.

¹² Așadar, fiecare dintre noi va da socoteală despre el însuși lui Dumnezeu.

¹³ De aceea să nu ne mai judecăm unii pe alții; ci mai bine, judecați aceasta: nimeni să nu pună piatră de cădere sau ocazie de poticnire în calea fratelui.

¹⁴ Știu și sunt convins prin Domnul Isus, că nimic nu este necurat în sine; dar pentru cel ce consideră vreun lucru a fi necurat, pentru acela este necurat.

¹⁵ Dar dacă fratele tău se mâhnește din cauza mâncării tale, tu nu mai umbli conform dragostei creștine. Nu nimici cu mâncarea ta pe acela pentru care a murit Cristos.

¹⁶ Așadar binele vostru să nu fie vorbit de rău;

¹⁷ Fiindcă împărăția lui Dumnezeu nu este mâncare și băutură, ci dreptate și pace și bucurie în Duhul Sfânt.

¹⁸ Fiindcă cel ce servește lui Cristos în acestea, este plăcut lui Dumnezeu și aprobat de oameni.

¹⁹ Așadar, să urmărim cele ale păcii și cele ale edificării unuia de către altul.

²⁰ Nu distruge lucrarea lui Dumnezeu din cauza mâncării. Într-adevăr, toate lucrurile sunt pure; dar este rău pentru acel om care mănâncă spre poticnire.

²¹ Bine este să nu mănânci carne, nici să nu bei vin, nici să nu faci ceva prin care fratele tău se împiedică, sau este poticnit, sau este făcut slab.

²² Ai credință? Să o ai pentru tine însuși înaintea lui Dumnezeu. Ferice de cel ce nu se condamnă pe sine însuși în acel lucru pe care îl permite.

²³ Iar cel ce se îndoiește, dacă mănâncă, este

damnat, pentru că nu mănâncă din credință; fiindcă orice nu este din credință este păcat.

15

¹ Iar noi, cei puternici, suntem datori să purtăm neputințele celor slabi și să nu ne plăcem nouă înșine.

² Fiecare dintre noi să placă aproapelui pentru bine, spre edificare.

³ Fiindcă până și Cristos nu și-a plăcut lui însuși, ci așa cum este scris: Ocările celor ce te-au ocărat au căzut peste mine.

⁴ Fiindcă toate câte au fost scrise înainte, au fost scrise pentru învățătura noastră, ca prin răbdarea și mângâierea scripturilor să avem speranță.

⁵ Iar Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă dea aceeași gândire unii față de alții, conform lui Cristos Isus;

⁶ Ca voi, cu o minte și cu o gură să gloriificați pe Dumnezeu, adică pe Tatăl Domnului nostru Isus Cristos.

⁷ De aceea primiți-vă unii pe alții, așa cum ne-a primit și Cristos pe noi, pentru gloria lui Dumnezeu.

⁸ Și spun că Isus Cristos a fost un servitor al circumciziei pentru adevărul lui Dumnezeu, pentru a întări promisiunile făcute părinților;

⁹ Și ca neamurile să glorifice pe Dumnezeu pentru mila lui; așa cum este scris: Din această cauză îți voi aduce mărturie printre neamuri și voi cânta numelui tău.

¹⁰ Și din nou spune: Bucurați-vă voi neamuri cu poporul lui.

11 Și din nou: Lăudați pe Domnul voi toate neamurile; și aclamați-l toate popoarele.

12 Și din nou, Isaia spune: Va fi o rădăcină a lui Isai și cel ce se va scula să domnească peste neamuri: în el se vor încrede neamurile.

13 Și Dumnezeuul speranței să vă umple de toată bucuria și pacea în a crede, pentru ca voi să abundați în speranță prin puterea Duhului Sfânt.

14 Și eu însumi, de asemenea, sunt convins despre voi, frații mei, că și voi sunteți plini de bunătațe, umpluți cu toată cunoașterea, în stare să vă și avertizați unii pe alții.

15 Totuși, fraților, v-am scris mai cutezător, în parte ca să vă aduc aminte, din cauza harului care mi-a fost dat de Dumnezeu,

16 Ca eu să fiu servitorul lui Isus Cristos pentru neamuri, servind evanghelia lui Dumnezeu, pentru ca oferirea ca ofrandă a neamurilor să fie bine primită, fiind sfințită prin Duhul Sfânt.

17 Eu am așadar cu ce să mă fălesc în Isus Cristos, în cele ce se referă la Dumnezeu.

18 Fiindcă nu voi cuteza să vorbesc despre niciunul dintre acele lucruri pe care Cristos nu le-a lucrat prin mine, spre ascultarea neamurilor, prin cuvânt și faptă,

19 Prin puterea semnelor și minunilor, prin puterea Duhului lui Dumnezeu; încât, de la Ierusalim și în jur, până în Iliria, eu am predicat pe deplin evanghelia lui Cristos.

20 Da, așa m-am străduit să predic evanghelia, nu acolo unde Cristos fusese numit, ca nu cumva să zidesc peste temelie altui om;

21 Ci așa cum este scris: Aceia căroră nu li s-a spus

despre el, îl vor vedea; și cei ce nu au auzit vor înțelege.

²² Din cauza aceasta am și fost împiedicat mult să vin la voi.

²³ Dar acum, nemaivând loc în aceste ținuturi, și având în acești mulți ani o mare dorință să vin la voi,

²⁴ Dacă vreodată voi merge în Spania, voi veni la voi, fiindcă sper să vă văd în călătoria mea și să fiu condus de voi într-acolo, dacă mai întâi voi fi puțin îndestulat cu prezența voastră.

²⁵ Dar acum, mă duc la Ierusalim să servesc sfinților.

²⁶ Fiindcă toți cei din Macedonia și Ahaia au binevoit să facă o anume strângere de ajutoare pentru sfinții săraci, care sunt în Ierusalim;

²⁷ Într-adevăr, au binevoit și le sunt datori. Căci dacă neamurile au fost făcute părtașe la lucrurile lor spirituale, este și datoria neamurilor să le servească în cele carnale.

²⁸ Așadar, după ce voi împlini aceasta și le voi sigila acest rod, voi trece pe la voi spre Spania.

²⁹ Și sunt sigur, când voi veni la voi, că voi veni în plinătatea binecuvântării evangheliei lui Cristos.

³⁰ Dar vă implor, fraților, datorită Domnului nostru Isus Cristos și datorită dragostei Duhului, să vă străduiți împreună cu mine în rugăciuni către Dumnezeu pentru mine;

³¹ Ca să fiu scăpat de cei din Iudeea care nu cred, și pentru ca serviciul pe care îl am pentru Ierusalim să fie bine primit de sfinți;

³² Ca să vin la voi cu bucurie prin voia lui Dumnezeu și să fiu înviorat cu voi.

33 Și Dumnezeuul păcii fie cu voi toți. Amin.

16

¹ Și vă recomand pe Fivi, sora noastră, care este servitoare a bisericii care este în Chenchreea;

² Ca să o primiți în Domnul, așa cum se cuvine sfinților, și să o ajutați în orice lucru ar avea nevoie de voi; fiindcă și ea a fost sprijinitoarea multora și de asemenea a mea.

³ Salutați pe Priscila și pe Aquila, ajutoarele mele în Cristos Isus,

⁴ Care și-au riscat gâtul pentru viața mea; căroro le aduc mulțumire nu numai eu, dar și toate bisericile neamurilor.

⁵ Tot așa, salutați biserica ce este în casa lor. Salutați pe Epenet, preaiubitul meu, care este primul rod al Ahaiei pentru Cristos.

⁶ Salutați pe Maria, care a muncit mult pentru noi.

⁷ Salutați pe Andronic și pe Iunia, rudele mele și părtașii mei de închisoare, care sunt cu vază printre apostoli, care de asemenea au fost în Cristos înaintea mea.

⁸ Salutați pe Amplias, preaiubitul meu în Domnul.

⁹ Salutați pe Urban, ajutorul nostru în Cristos, și pe Stache, preaiubitul meu.

¹⁰ Salutați pe Apele, aprobat în Cristos. Salutați pe cei din casa lui Aristobul.

¹¹ Salutați pe Ierodion, ruda mea. Salutați pe cei din casa lui Narcis care sunt în Domnul.

¹² Salutați pe Trifena și Trifosa, care muncesc în Domnul. Salutați pe Persida, preaiubita, care a muncit mult în Domnul.

¹³ Salutați pe Ruf, cel ales în Domnul, și pe mama lui, și a mea.

¹⁴ Salutați pe Asincrit, pe Flegon, pe Hermas, pe Patroba, pe Hermes și pe frații care sunt cu ei.

¹⁵ Salutați pe Filolog și pe Iulia, pe Nereu și pe sora lui, pe Olimp și pe toți sfinții care sunt cu ei.

¹⁶ Salutați-vă unii pe alții cu o sărutare sfântă. Bisericile lui Cristos vă salută.

¹⁷ Dar fraților, vă implor să însemnați pe cei ce fac dezbinări și poticniri contrare doctrinei pe care voi ați învățat-o, și ocoliți-i.

¹⁸ Fiindcă toți cei ce sunt astfel nu servesc Domnului nostru Isus Cristos, ci pântecelui lor; și prin cuvinte bine alese și vorbiri plăcute, înșală inimile celor creduli.

¹⁹ Fiindcă ascultarea voastră este cunoscută printre toți. De aceea mă bucur de voi; dar totuși doresc să fiți înțelepți referitor la ce este bine și inocenți referitor la rău.

²⁰ Și Dumnezeuul păcii va zdrobi pe Satan sub picioarele voastre în curând. Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi. Amin.

²¹ Vă salută Timotei, conlucrătorul meu; și Luciu și Iason și Sosipater, rudele mele.

²² Vă salut în Domnul, eu Terțiu, cel ce a scris epistola.

²³ Vă salută Gaiu, gazda mea și a întregii biserici. Vă salută Erast, vistiernicul cetății și Quart, un frate.

²⁴ Harul Domnului nostru Isus Cristos fie cu voi toți. Amin.

²⁵ Iar aceleia care poate să vă întărească conform evangheliei mele și predicării lui Isus Cristos, conform revelării misterului care a fost ținut în taină

de la începerea lumii,

²⁶ Dar acum este arătat și prin scripturile profeților, conform poruncii Dumnezeuului cel veșnic, făcut cunoscut pentru toate națiunile, spre ascultarea credinței,

²⁷ A singurului Dumnezeu înțelept fie gloria, prin Isus Cristos, pentru totdeauna. Amin.

Biblia Traducerea Fidela
The Holy Bible in Romanian, Biblia Traducerea Fidela
translation

Public Domain

Language: Română (Romanian)

Translation by: Alex Crişan

Cuvântul păstrat al lui Dumnezeu în limba română, traducerea Fidela a Bibliei își are sursa în cele două manuscrise tradiționale, cele inspirate de Dumnezeu, Textul Masoretic (vechiul testament) și Textus Receptus (noul testament).

2024-04-30

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 30 Apr 2024

eac30117-415c-5809-bea7-422bf6b959a9